

Saterdag 2 November

Skrifgedeelte: 2 Korintiërs 2:1-11

Fokusgedeelte: 2 Korintiërs 2:5-11

Hoe lieflik is dit dat broers saamwoon!

In die kerk van Korinte was daar 'n hartseer insident van 'n persoon wat verdenking teen Paulus gesaai het en van die lidmate teen Paulus opgesteek het. Later het die lidmate tot die regte insig gekom en het hulle die oortreder bestraf. Paulus is egter besorg dat daar nie te ver gegaan moet word met die bestraffing nie, maar dat hulle wel die oortreder sal vergewe (vs 6-7). Nadat die oortreder opreg berou getoon het, pleit Paulus dat die gemeente hom sal vergewe. Hierdie vergifnis sou beteken dat hulle hom weer in liefde as broeder sal aanvaar (vs 8).

Paulus verklaar dat hy ook die persoon sal vergewe voor die aangesig van Christus (vs 10). Vergifnis tussen gelowiges geskied altyd met Christus as getuie en mag daarom nie teruggetrek word nie. Gelowiges vergeef soos die Vader hulle in Christus vergeef het.

Hierdie vergifnis is uiters belangrik sodat die bose geen voordeel hieruit mag trek nie (vs 11) en die Here alleen geëer mag word. Terwyl die tug noodsaaklik is, moet die doel nie uit die oog verloor word nie, naamlik om 'n persoon tot bekering te bring en nie om te vergeld of te vernietig nie.

Die Vader wat ons in Christus onvoorwaardelik vergewe het, eis dat ons ook nou verplig word om mekaar te vergewe. Waar die een die ander vergewe, word die gemeente gebou en die gemeenskap van die heiliges in stand gehou. Waar vergifnis en versoening in die kerk plaasvind, word God geëer en gaan daar werklik 'n getuienis uit na die wêreld, die getuienis van Psalm 133:1 – Kyk, hoe goed en hoe lieflik is dit dat broers ook saamwoon!

Sing: Psalm 25-1:3, 5

Dr. JD (Juan) Mienie (Zeerust)